

la humanitat

Director: Lluís Companys

Redacció i Administració: Pelai, 56, 2.^a
Telèfons 16407 i 16408

Impremta: Rambla Estudis, 6
Telèfon 13000

Any I * Núm. 1

Barcelona, 9 de Novembre de 1931

Edició de la nit

Dues edicions diàries

cadadia...

Butlletí del temps

Una magnífica nit de tardor, la passada. Una nit de tardor amb estels d'hivern. Una nit per a quedar-se a casa amb una bona tassa de cafè, una bona ampolla de conyac, un bon cigar. I un bon llibre.

Al carrer, poca gent. I aquella dansa de fulles seques que tots els poemes aprofiten en arribar aquesta època.

I un dia gris, un dia estrangeritzat, traduït del francès, del francès de París. Un cel de color d'aigua amb aiguallent. Les voreres xarolades d'humitat. Paraigües impermeables. Un tel finíssim de boira.

I aquell fang negre de totes les grans ciutats, aquell fang de la civilització...

Musica de circumstàncies

Congrés dels Diputats. Sessió nocturna al Congrés dels Diputats. El senyor Galarza acusa. El senyor March, el conegut home d'affers, escolta. I calla, no gaire tranquil.

El senyor Galarza segueix parlant, seguint acusant: els negocis bruts de Primo de Rivera, la fàbrica de tabacs de Màlaga, contrabandol, un home assassinat a València, et sic de ceteris.

El senyor March calla, no gens tranquil. I un diputat canturreja, mirant el senyor March:

¡Qué tienes que tanto lloras, contrabandista valiente!...

Un títol que torna a tenir actualitat

Choderlos de Laclos fou un abat francès que visqué en les darreries del segle XVIII, quan el segle XVIII, amb la Revolució, es coronava de glòria. Choderlos de Laclos és conegut per un llibre famós del qual és autor: Les liaisons dangereuses. Títol que podríem traduir així: "Les amístates perilloses".

Com l'hauria recordat aquest títol el senyor Emili Iglesias, tan popular a Barcelona per la seva actuació en l'aferr Ferrer Guàrdia; en el Govern civil el dia 14 del passat abril!

Com hauria recordat aquest títol de "Les amístates perilloses" el senyor Iglesias, si el senyor Iglesias fos un home de llibres!

I el senyor Joan March també l'hauria recordat.

Però ni l'un ni l'altre deuen haver-lo llegit. Tenien massa feina tots dos per a perdre el temps llegint!

Un comentari expressiu

Al Congrés, l'altre dia.

Un senyor:

—Quin quadrol!

Un altre senyor:

—Quin March!

La "Incompatibilitat" d'Emilian Iglesias

Fou nota dels darrers dies en els centres polítics de Barcelona, el succeït a la sessió parlamentària en el assumpte March-Emiliano Iglesias, i les possibles derivacions que poden sorgir.

Els diaris de Barcelona que avui comenten el succeït, ho consideren com una saludable mesura de les Corts Constitucionals.

"El Diluvio" del diumenge encapçalava l'editorial amb el següent títol: "Quien mal anda...", que és ja tot un comentari.

"L'Opinió" assenyalava que en els temps de la monarquia, aquesta depuració no hauria estat possible.

Els comentaris que en les penyes polítiques s'han fet d'aquesta depuració, res conclouen que en la mesura admesa pel Parlament hi ha influït molt el desprestigi o els antecedents poc honestos, a judici de la fama pública del senyor Iglesias.

Se senyalava també la circumstància de que fou amb el vot insuficient dels diputats la resolució del Parlament, puix hi va haver una sola bola negra que fou equivocadament disposada; i que la minoria radical es distingí per llur posició contra l'acusat.

Hom recordava que fa ja molta de temps que el senyor Iglesias vivia realment apartat de la confiança del seu cabdill, don Alexandre Lerroux. En les darreres eleccions municipals, el senyor Iglesias va emparar les candidatures d'indigents de la candidatura que va imposar-li el senyor Lerroux en el seu afany de renovar els seus elements i sortir del mateix homes que s'havien anat repetint en el Consistori i no sempre amb l'èxit i la rectitud que eren de desitjar.

La decisió del Parlament deixa, segons observen els comentaristes, uns punts enllaire. El senyor March o qui fos, tant sols podia estar enterat del que es deia i dels acords que es precisaven en la Comissió de responsabilitats, per al qual que hi assistís. El senyor Iglesias no forma part de la dita Comissió, qui és, doncs, el qui faltant a la paraula d'honor contraria, s'apressava a donar les notícies al contrabandista mallorquí, al senyor Iglesias per a que les hi trametés?

Vet ací un punt que s'haurà de posar en not. Però tot això sense apassionament, sinó en la seva mida i prèvia totes les apuntes, amb freda i acurada serenitat de judici.

ORIENTACIONS

A les dones de Catalunya

Inicem, avui, amb aquest article d'Eduard Ortega i Gasset la col·laboració que ens tenen promesa prestigioses figures de la política espanyola. Demà, en aquestes columnes, sortirà un treball d'Ossorio i Gallardo, i a aquest seguirà un altre de Basil Alvarez. Així, cada dia, "la humanitat" posarà a les personalitats polítiques de més relleu al Parlament en contacte amb els seus llegidors.

La República ha liberat a les dones, ha posat en seues mans el tirso de la ciutadania. Lo ha hecho con generosidad olvidando ante la belleza y la justicia del principio, las suspicacias y las cautelas de la oportunidad.

Yo que me debo con toda franqueza a la opinión y que practico la democracia dando cuenta en todo instante de mis actos, he de decir que siendo partidario ardiente de la igualdad de los sexos ante la ley civil, penal y política, sentía ahora grave preocupación. Creía ver inmensas falanges de la feminidad en algunas comarcas — no en vuestra Cataluña — aun prendidas y esclavas del fanatismo religioso. Como en política no puede olvidarse la táctica y no defiende mejor los principios el que los atropella con inconsciente vehemencia, sino quien le busca los mejores caminos, opinaba que debíamos antes romper las cadenas de ese fanatismo, esa cárcel de almas y conquistar previamente el alma de la mujer. Pero la generosidad de la República no ha admitido dilaciones. Ello nos obliga y os obliga a vosotras damas ciudadanas a realizar sin demora la obra de liberación.

Y debo decir, después de haber pulsado las primeras reacciones, que las esperanzas reaccionarias, que tanto se han encendido con la concesión del voto a la mujer, van a ser defraudadas. Creían ganar con los manos de las mujeres lo que ellos perderían como hombres en el día glorioso del 14 de abril. E viejo Don Juan, que aun se exhibe en los escenarios, ya canoso y desuetto, sigue lanzando sus románticas endechas en sus versos pasados de moda, y en sus costumbres de inveterado conquistador, va a raptar mujeres a los conventos. ¡Triste error! suyo! Las muchachas modernas, que se rien de sus raptos y de sus mostros, no están ya en los conventos, sino en el Lyceum Club y en las Universidades.

Ahora bien, la esperanza es una fuerza y es urgente que vosotras, mujeres liberales y cultas, les desengañéis rápidamente y anuléis esa fuerza. Tenéis que destruir la soberanía tenebrosa del confesionario. El

nuevo Estado os necesita en este instante rodeado de las zozobras y dolores de su nacimiento, porque no es posible que lo que tantos sacrificios ha costado a vuestros padres, hermanos y maridos sea destruido en los caducos altares de la superstición clerical.

La República, al otorgaros el voto, ha duplicado el área de la ciudadanía. Y no sólo la ha duplicado, sino que la ha enriquecido con el matiz delicado y sensato del cerebro femenino, que tiene, entre otras excelencias sobre el del hombre, la de marchar muy unido al ritmo cordial. He experimentado ya en algunas reuniones públicas el benéfico efecto de la asistencia y de la intervención de la mujer, un nuevo estímulo que acrecenta el entusiasmo y la fe y aleja las formas de ruda violencia. Tenéis que dar a la joven República la gracia y la gentileza de vuestro espíritu, la sensatez y la ponderación que os caracteriza. Dejad a las viejas aristocratas que profesen la arcaica preocupación monárquica y clerical. ¡Cosa es, ciertamente, de viejas! La República es lo moderno, ideal de juventud que lleva en sus cabellos el alirón de la democracia.

EDUARDO ORTEGA GASSET

ASSEMBLEA DE «LA FALC»

A les tres de la matí del diumenge va acabar l'Assemblea general extraordinària de socis de la Joventut Nacionalista "La Falc".

Després de llarga discussió, en la que foren unànims els parers en sentit de que "La Falc" ha de conservar la seva significació integralment nacionalista i profundament esquerrana i s'expressa tothom en termes de gran consideració i respecte per a la persona d'En Francesc Macià, es va ratificar l'acord, pres per l'Assemblea anterior, d'adherir-se al partit de l'Esquerra Republicana de Catalunya, del qual és En Macià president. Pregueren parer al debat els socis senyors Amat, Mons, Daniel, Tomás, Marfany, Hurtado, Costa, Sande, Rich, Riquer, Pou i altres i el clogue amb un brillant discurs, en el que feu ressaltar la tasca meritoriosa que "La Falc" porta a terme dins l'Esquerra, el president de l'entitat, En Lluís Brú.

Foren confirmats en llurs càrrecs, els ara interins, els següents socis: President, Lluís Brú; vice-president, primer Enrie Fontbernat; vice-president segon, Joan Tarradellas; Tresorer, Manuel Albert; Comptador, J. Pou; Secretari primer, Josep Mainar; Secretari segon, J. Marfany; Secretari tercer, Rafel Padilla; Vocal primer, R. Bertran; Vocal segon, R. Alaba; Vocal tercer, J. Murguill; Vocal quart, R. Vallés; Vocal cinquè, J. Abelló; Vocal de la Secció de Cultura, Josep Maria Clot; Vocal de la Secció d'Esbarjo, Manuel Sanja; Vocal de la Secció d'Excursions, J. Peiró.

En plaer saludar "l'Humanitat" el nou diari que ve a defensar els ideals de llibertat, de les altres llibertats plenes d'anhels generosos i d'amor a la humanitat que he defecrat tota la vida
Francesc Macià

En donar els nostres primers passos, volem ofrenar-los, coralment, a l'Avi. Que la seva venerable figura, símbol dels nostres afany i dels nostres ideals, ens acompanyi en aquesta aventura nostra. El seu amor immens a la humanitat tota, també el sentim nosaltres. Aquest amor als pobles ha inspirat el títol del nostre diari. Catalunya, la República, el poble... Els tres grans amors d'En Francesc Macià, són també els nostres tres grans amors. Lluitaré, com calgui i on calgui, per Catalunya, la nostra terra, fins a veure-la més gran, més florent, més avançada, lliure i sobirana dels seus destins. Lluitaré per la República digna i progressiva, que pròdiga en llibertats, uneixi els pobles amb llaços de cordialitat i afecte. Lluitaré per la democràcia, pels humils, per l'imperi d'una confraternitat universal, que engendri afectes i desterrí els odís.

Francesc Macià. Us fem ofrena de la nostra obra.

ELS FETS DE PALENCIA

Amb motiu de celebrar-se un míting revisionista es promouen nombrosos incidents

Palència, 9. — Els ànims ja prou excitats durant els darrers dies de la passada setmana, arribaren ahir matí al comble així que comencaren a entrar en la ciutat diverses caravanes autònoms procedents de tots els pobles de la província, de Leon, Segòvia, Burgos, Valladolid, Bascongadas i Navarra, en nombre d'uns tres-cents, per assistir al míting revisionista organitzat per les minories agrària i basco-navarresa.

Des de molt abans, nombrosos grups, formats per elements diversos, es situaven en llocs estratègics de les entrades de la població per impedir l'acces dels concurrents al míting. Als Quatre Cantons fou apedregat un cotxe, al qual trencaren els vidres, i el seu propietari sofrí diverses ferides, produïdes pels trossos de vidre.

COMENCEN ELS INCIDENTS
Poc abans de les deu del matí, arribà una caravana procedent de Valladolid, baixant dels cotxes alguns joves i comencaren a cridar un seguit de col·lísions. Aleshores, els grups es llançaren damunt d'ells, i es produí una col·lisió. Avisats els guardies de seguretat, acudí una secció, comandada per un tinent, la qual després de diversos càrregues, aconseguí dispersar-los.

A conseqüència de la topada, resultaren contusionats Aureli Cuesta, de la directiva del Partit Radical, i el pagès ex-diputat provincial, Josep Marquino, el qual es dedicava a repartir entrades per al míting.

LES DRETES S'APRESTEN A LA DEFENSA
En vista del calent que prenen els esdeveniments, una comissió d'elements de nou al Parlament per a votar el rector Alcalá-Zamora, i en canvi, uns prometen la revisió d'alguns dels articles de la Constitució. Nosaltres no podem tornar-hi.

Després d'altres parlaments dels senyors Royo Villanova, Rodríguez, Arévalo, Benza i Martínez Velasco — el qual digué que la Constitució és un paper mullat — el senyor Abili Calderón tancà l'acte amb fortes censures contra el senyor Alcalá Zamora.

NOMBROSOS INCIDENTS DESPRES DEL MÍTING
Poc després de la sortida, els grups situats a la vora de la casa Miravalles, tornaren a produir-se en forma violenta contra els assistents al míting. Aquests sortiren en petits grups escampats per la ciutat. A dos quarts de quatre, la guàrdia civil hagué de donar alguns càrregues i fou ovacionada pels dretistes. A les quatre, a la carretera de Valladolid, un grup bastant nombros de dretistes de vaguetes se situaren a prop i insultaren tots els que acudien a l'acte, a alguns dels quals agrediren. Les forces de la guàrdia civil donaren amb aquest motiu dues violen-

tes càrregues. Els elements de les dretes, organitzadors de l'acte, acordaren les naus per tal d'evitar tot acte de violència. Mestreant, continuaven les col·lisions al carrer. Resultaren lesionats Honorat Martínez, de quaranta-vuit anys; Gerard Mugica, de vint-i-sis; Antònia Pastor, de trenta-tres; Antònia Gómez, de divuit, i Pere Rodríguez, de vint-i-sis.

COMENÇA EL MÍTING
A les onze del matí començà el míting; hi assistiren nombroses representacions de diversos pobles de la província i de les confiances. En aparèixer a l'estrada el senyor Gómez Rols, diputat per Madrid, el qual ahir fou víctima d'una agressió, se li tribuà una ovació sorollosa.

Començà els discursos el senyor Dímas de Madariaga, diputat per Toledo, el qual posà de peu la gran manifestació de fe i d'entusiasme de que es donava proves pels ideals catòlics.

Parlaren, següentment, els senyors Fougol, diputat per Cuenca; Arroyo, per Tenerife; Cano i Clair, per Salamanca, i Cortés, per Palència. Per les províncies basco-navarreses parlaren els senyors Orriol, Aizpuru i Molina, i el senyor Gil Robles.

Aquest manifestà que l'única Constitució que podem admetre, és aquella que estigui formada per la transacció de totes les idees. Els acords antireligiosos no flabien al Pacte de Sant Sebastià i han estat en oposició del doctrinarisme de la Cambra. En nom de la llibertat ens volem imposar idees dissolvents. Amb la retirada nostra del Parlament, aquest es troba avorrit, i per a distreure'ns no tenim més remei que treure a relluir els draps bruts. Ara pretenen d'atraure'ns

de nou al Parlament per a votar el rector Alcalá-Zamora, i en canvi, uns prometen la revisió d'alguns dels articles de la Constitució. Nosaltres no podem tornar-hi.

Després d'altres parlaments dels senyors Royo Villanova, Rodríguez, Arévalo, Benza i Martínez Velasco — el qual digué que la Constitució és un paper mullat — el senyor Abili Calderón tancà l'acte amb fortes censures contra el senyor Alcalá Zamora.

NOMBROSOS INCIDENTS DESPRES DEL MÍTING
Poc després de la sortida, els grups situats a la vora de la casa Miravalles, tornaren a produir-se en forma violenta contra els assistents al míting. Aquests sortiren en petits grups escampats per la ciutat. A dos quarts de quatre, la guàrdia civil hagué de donar alguns càrregues i fou ovacionada pels dretistes. A les quatre, a la carretera de Valladolid, un grup bastant nombros de dretistes de vaguetes se situaren a prop i insultaren tots els que acudien a l'acte, a alguns dels quals agrediren. Les forces de la guàrdia civil donaren amb aquest motiu dues violen-

intencions agredir-los. Des de l'auto foren fets diversos trets a l'aire per esporgar el grup, però aquest, en lloc de fugir, voltà l'automòbil i hi calà foc. Una senyoreta resultà lesionada, i fou assistida a la caserna d'Alfons XIII. En vista de l'aspecte que anaven prenent els successos, les autoritats ordenaren que sortís una secció del Batalló ciclista per a mantenir l'ordre.

CONTINUARÀ LA VAGA?
Aquesta nit, a darrera hora, es reuní el Comitè de vaga per acordar si es pot donar per acabada o si, al contrari, ha de continuar.

Les conseqüències del míting repercuten a Burgos

Una dona morta i varis ferits greus

De retorn a Burgos, els elements que havien assistit al míting de Palència, hi hagué una forta topada amb elements obrers que estaven en l'estació. Sembla que, poc després, s'organitzaren diferents manifestacions, una de les quals anà al Govern civil, i altres a la residència dels Jesuïtes, sortint-los hi al pas la guàrdia civil. Suposa — respecte a aquest punt concret —, el senyor Casares-Quiroga, que la força pública va repel·lir alguna agressió de que fou víctima, puix que li participen que havien dotat ferits de bala, sis de greus i sis contusos. Dels greus cal remarcar-ne un que té una ferida a l'hiemer, i un altre, a l'hipocondri. També li han notificat que resultà morta una dona anomenada Felisa Herrero, vídua

de Bozano següent, i arrencant un nombre de descripcions fetes per clarividents, de "formes de pensament", descripcions concrets i totes elles, i així és una forta probabilitat a favor de la realitat "objectiva" de les dites formes; i en una bella digressió, explica, per així dir, la gènesi de molts fets de cases encantades.

Després, en una nova secció, parla de la "fotografia del pensament". Sembla provat que plaques sensibles poden ésser impressionades per formes o dibuixos existents en el pensament conscient o subconscient. I fins, per al nostre autor, certs casos semblen provar la intervenció d'altres intel·ligències que les dels éssers humans vivents.

Finalment, per una gradació natural, Bozano estudia la "ideoplasma", o sigui la facultat de l'esperit humà de modelar l'ectoplasma per la potència del seu pensament. Aqueix fenomen transcendental és, bé que ignorat de la ciència oficial, el més severament demostrat. I el seu abast teòric, incalculable.

Tal és, en resum, el contingut del darrer llibre publicat pel nostre amic. Hi ha, en ell, camp abonat a la meditació sobre el gran problema que misteriosament ens envolta.

Pensament i Voluntat

Com molts no ignoren, he estat l'introducció de la Metapsíquica a la nostra llengua. Les dues versions d'Ernesto Bozzano, Els enigmes de la Psicomètrica i La supervivència humana trobaren, en el públic i en la premsa, una acollida cordial, la reintegració a la vida política ha malmés el meu propòsit de fer sortir, cada any, un volum català d'aquest ordre de coneixements, novíssims, trasbalsador, ple de promeses. Tot esperant el moment de tornar-hi, em plau, avui, de fer una ràpida recensió d'una nova i magnífica producció de l'insigne filòsof genovès: Pensament i Voluntat, apareguda chez Meyer, de París, en 1930.

HUMBERT TORRES

La tesi sostinguda per Bozzano, en l'obra esmentada, és aquesta: el pensament és una força organitzadora i "plastificant" (segons la seva expressió). Existeixen, a més, certs fets, inexplicables per la hipòtesi de la sola activitat del pensament conscient o subconscient, i cal, de tota evidència, reconèixer l'acció de pensaments emanats de personalitats transpassades. Aquest poder creador del pensament humà, atença l'home a la Divinitat, i l'estudi de l'acció física del pensament, permet penetrar una mica el gran enigma de l'Univers, car hom pot considerar aquells darrer com una materialització ideoplàstica, d'infinida durada, del pensament diví.

Bozzano raona així. Pren al seu compte la teoria de Thaine, que vol que l'esperit sigui un "polysier" d'imatges. Després parla de les "imatges consecutives", que persisteixen i reapareixen quan ha desaparegut l'excitació nerviosa que les havia fet néixer. Passa, a seguida, a les "abduccions espontànies i voluntàries", el tipus de les quals és la creació de personatges de novel·la pels grans escriptors, que continuen "veient" desenrotllar-se la seva vida contra el seu plan, com si els personatges haguessin adquirit una voluntat pròpia. Parla, després, de les "sugestions hipnòtiques i post hipnòtiques" (determinada imatge, suggerida hipnòticament damunt el camp d'un cartó blanc per l'experimentador al subjecte endormit, aquest, en despertar, "veu" positívament aquesta imatge, que es comporta en plena obediència a les lleis conegudes de l'òptica).

Bozzano segueix, i arrencant un nombre de descripcions fetes per clarividents, de "formes de pensament", descripcions concrets i totes elles, i així és una forta probabilitat a favor de la realitat "objectiva" de les dites formes; i en una bella digressió, explica, per així dir, la gènesi de molts fets de cases encantades.

Després, en una nova secció, parla de la "fotografia del pensament". Sembla provat que plaques sensibles poden ésser impressionades per formes o dibuixos existents en el pensament conscient o subconscient. I fins, per al nostre autor, certs casos semblen provar la intervenció d'altres intel·ligències que les dels éssers humans vivents.

Finalment, per una gradació natural, Bozano estudia la "ideoplasma", o sigui la facultat de l'esperit humà de modelar l'ectoplasma per la potència del seu pensament. Aqueix fenomen transcendental és, bé que ignorat de la ciència oficial, el més severament demostrat. I el seu abast teòric, incalculable.

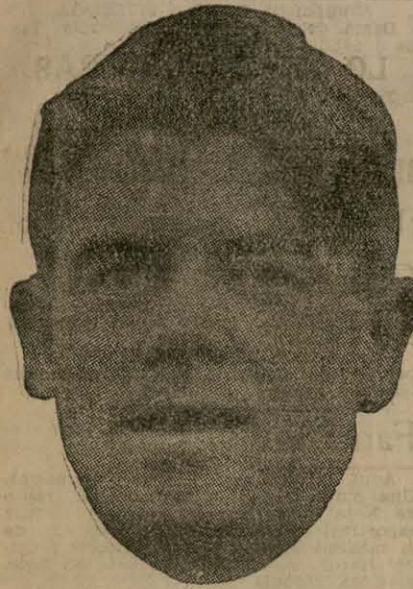
Tal és, en resum, el contingut del darrer llibre publicat pel nostre amic. Hi ha, en ell, camp abonat a la meditació sobre el gran problema que misteriosament ens envolta.

HUMBERT TORRES

ESPORTIVA

ENCARA MANEN ELS VELLERS

Piera i Samitier ens parlen dels partits amb Anglaterra i Irlanda

El seleccionador nacional, senyor Mateos, va venir a Barcelona, en viatge d'inspecció, per tal de veure quins eren els millors homes, o quan menys, els que estaven en millor forma, per a poder-los seleccionar per a formar part de l'equip que tindrà de jugar contra Anglaterra a Londres i contra Irlanda a Dublín. I el seleccionador nacional, després d'haver vist el partit, va dir:

—No puc dir res en definitiu, però si que puc donar la quasi seguretat, de que Piera i Samitier formaran part de l'equip.

Vicents Piera

Piera l'hem trobat a casa seva. La seva muller ens ha fet passar a un luxós menjador i hem esperat un ratle.

—En Vicents — ens digué la gentils esposa — s'està vestint. Acaba d'arribar del camp d'entrenar-se. Ja sortirà de seguida.

A una vitrina que hi ha en un angle del menjador, hi ha uns trofeus. Quatre o cinc copes i nou estorcs amb medalles d'or.

Són les medalles guanyades als campionats de Catalunya i Espanya — ens diu la muller de l'gran jugador.

Nou vegades campió! Ja són anys.

—Doncs esperis, que em sembla que encara no ha acabat. Ell quan menys, juga amb la mateixa fallera i s'entrena cada dia per tal de no perdre condicions.

En Piera surt per fi, ens saluda i nosaltres anem tot seguit al gra.

el lector que la seva actuació d'ahir fou felicíssima. Tan sols per breus moments el Palafrugell pogué desenvolupar-se a gust. Però aquests moments foren molt curts, tan curts, que quasi ni els vegeren. Després fou en tot moment el Júpiter qui dominà quasi bé a plaer, donant una bella exhibició de joc efectiu.

Hi manca, si es vol, joc brillant, però quan es marquen els gols no es pot ésser massa exigent en tècniques.

Si hem de fer distincions personals en un partit com el que ressenyem, haurem de dir que tots els jugadors del Júpiter compliren amb llur tasca com a bons i per tal no hi ha lloc a excepcions. El porter, els defensors i els mitjans foren en tot moment eficaços col·laboradors de la davantera i aquesta tingué una actuació força esplèndida.

El fet d'entrar sis gols parla prou clar de la davantera "jupiterina", qui traduí totes les aventures de marcar, en gols. Del Palafrugell poc hem de dir. Mostraven voluntat i coratge, però els manca l'encert.

A partir del primer moment, el Pa-

—Voldriem fer-vos algunes preguntes respecte els partits contra Anglaterra i Irlanda. Sabeu ja si us han seleccionat?

—No sé res. Crec que Mateos va dir que era molt probable que tant en Samitier com jo fossim escollits, però no hem sabut res més.

—Amb tot, la vostra opinió sobre aquest punt és interessant.

—Si vós ho creieu així.

—Quin és criteri vostre per a formar la selecció espanyola?

—Veureu. Els equips anglesos són equips quina força resideix en el seu conjunt. Són equips formats per jugadors molt bregats, que juguen amb mètode que són terribles. La tècnica anglesa, tant flemàtica, l'hem vista enfront de nosaltres. Però d'intuïció i rapidesa, ha donat sempre la sensació d'ésser la dominadora del joc en tot moment. Jo recordo, quan al Barcelona teníem aquell equip amb Zamora, Sancho, Vicents Martínez i Alentara. El nostre equip, influenciat pel joc dels equips centreeuropeus — Sparta, Slavia, Furth, Viena — practicava un joc de gran conjunt. La pilota sempre arran de terra, anava d'un jugador a l'altre matemàticament. Joc pausat, flemàtic, dominador. I perdent, adreçat pel contrari, el nostre equip semblava el dominador. Jo crec que davant uns equips que practiquen aquesta tècnica, nosaltres tindriem de presentar un equip d'homes bregats, coneixedors de tots els recursos. Un equip amb jugadors que no poguessin deixar-se influenciar ni per l'ambient, ni pel mal estat del camp, ni per la transcendència del partit.

—Bé, digueu doncs com el faríeu.

—No demaneu poca cosa. Jo crec precisament que, aquesta vegada, sera la més compromesa per Mateos. Té el problema molt difícil a resoldre: el de la línia mitja. Qui pot jugar el centre? Qui a la dreta i a l'esquerra? Ni Guzman està bé ni Soler tampoc. I a les ales qui? Tampoc veig a ningú. Potser Martí i Robert Echevarria. En Zamora és insubstituïble, els defensors, davant la impossibilitat de què pugui jugar en Mas, per a formar parella amb Zabala. Crec que la més indicada és la de sempre. Ciriac i Quincoces. En quant a la davantera, hi ha tota la de l'Atlètic de Bilbao, i després Samitier, Regueiro, Hilario i jo mateix. No crec que sigui una indiscreció dir-ho, tota vegada que estic jugant millors que tots els que poden aspirar al lloc d'extrem dreta de l'equip nacional.

—Molt bé, amic Piera. I ara una pregunta: ¿Es cert que Padrón entra al Barcelona?

—Tant de bo que fos cert. En Padrón és un gran jugador, és, sens dubte, el millor interior esquerra d'Espanya. El públic ha estat sempre injust amb ell. El criticaven perquè deien que "driblava" massa, i això no és cert. El joc de Padrón és del tot perfecte, interior, jugar retrassat, agafar la pilota, anar endavant, burlar al mig centre, atraure al mig ala i llavors entregar la pilota a l'extrem o davant centre, quan estan completament desmarcats. Si Padrón arriba a jugar amb nosaltres, S'gi jugarà vint nys més al primer equip. Li atima que no jugui d'interior dreta!

En Piera sempre té un acudit precís, per a totes les circumstàncies i moments. I el d'aquesta vegada ha estat precís i oportú.

Josep Samitier

On trobar a Pep Samitier a hores determinades del dia?

Al Círcol Artístic. El jugador de futbol dels "malabarismes" s'ha convertit en "clubman" i sap viure a l'anglesa.

Poques vegades hem perdut el viatge a l'hora de costum. Per això Samitier aparegué al saló de rebre, elegant, somrient i amb una gran corbata de ratellets diagonals marro i grogues.

En assabentar-li el perquè de la intervú, prengué seient a la nostra vora, es posà seriós, cercà la petaca i digué oferint-nos una cigarreta:

—S'han de dir prop d'aquest encontre transcendental per a Espanya tres grans veritats. La primera, que els representants d'Espanya trobaran una enorme diferència de clima. La humitat de Londres, bon xic diferent, al temps d'aquí, pot fer que tingi algú d'ells certes alteracions orgàniques que el posin en dificultat de respondre a l'hora del partit. La segona veritat és que les regles de joc angleses es diferencien qualsevol de les nostres. Allí, per exemple, és permet l'entrada nomenada "carga" que no és permessa als nostres terrenys de joc. La corupció de molts jugadors anglesos els dona cert avantatge en la pràctica d'aquesta jugada no gaire atractiva. I, per fi, la tercera veritat, que Anglaterra volpunter-se la revenja damunt Espanya per la derrota sofrida a Madrid i per les palisses que s'han endut d'aquí tots els equips anglesos que han visitat la península. Això farà que l'encontre sigui jugat amb un coratge com mai i que hi hagi una expectació gran a la ciutat del Tàmesi.

—Et plaurà que compti Mateos amb la teva col·laboració?

—Si em seleccionen aniré a Londres. Si no em seleccionen, no hi aniré. Això és el que puc dir-te.

—Quin equip faries tu, si et deixessin fer la tria?

—Ja saps que no vull posar-me en coses que podrien semblar indiscrecions.

—Crec que pots dir quelcom sense compromís per tu. La defensa, possem al cas. Quina creus que es troba en l'actualitat en condicions de figurar a la selecció?

—La parella Zabala-Mas es trobava en forma superba de no ocórrer l'accident que ha privat a Mas de jugar per ara. Em sembla bé que Diriac i Quincoces vagin a la selecció, car aquesta parella i la del Barcelona es troben igualades en mèrit. La ratlla mitja és bon xic difícil de dir. Tu en diries una i semblaria passable, jo en diria un altre i també ompliria el seu comés. Crec que Mateos es trobarà amb alguna dificultat per formar-la.

—I la davantera?

—Es millor no parlar-ne. Piera em sembla bé. També em sembla bé Hilario, al qui crec actualment el millor interior esquerra d'Espanya.

—I l'extrem esquerra?

troba en condicions de jugar perquè no acusa la forma d'altre temps. Si no es posa a Gorostiza, ¿qui posaríeu al seu lloc?

—Tens confiança en vencer?

—Després del partit t'ho diré.

La cigarreta era acabada a l'hora que la intervú.

El "Barcelona", pel que es veu pren tota mena de precaucions per tal de formar un bon equip davant el proper campionat de Lliga. De una banda més brasilenys, i de l'altra Padrón. Les negociacions, pel que fa referència al jugador canari, no han pas acabat, és més, ara és quan van a pendrer caràcter seriós.

Sabem que el "Sevilla" de primer moment, va defugir les negociacions, però que a última hora accepta una entre-

vista amb un directiu del "Barcelona", i s'atreveix adreçar, a avançar que la solució podria arribar si el "Barcelona" estava disposat a cedir, per la fitxa de Padrón, a Arocha i Sastre, o en son lloc a Besú.

I com siga que la proposta no l'ha vist malament la directiva blaugrana, és probable que aquesta mateixa setmana un directiu molt significatiu surti vers Sevilla.

Els tres passos sensacionals

El "Barcelona" gestiona del Sevilla el canvi de Padrón per Arocha i

Hòm du...

... que a Badalona hi ha mar fonda per l'assumpte del traspass dels jugadors Garriga, Castro i Redó a l'Espanyol.

... que fins sembla hi han hagut dimissions a la Directiva i que són molts els que protesten i amenacen amb donar-se de baixa.

... que tot això està molt bé, però que el que volia la Directiva eren solucions concretes i aquestes, quan van ésser demanades ningú va donar-les.

... que ara, quan tot està perdut i l'Espanyol té legalment inscrits els jugadors a la Federació, l'Hòm vol reunir als socis de solvència del Club, per tornar a quedar-se amb els tres jugadors. I la contestació dels de Can Rabia és de que es posin tranquils.

... que fa un parell de dies va arribar a Barcelona Enric Serramallera, després d'una llarga estada a Sevilla, per qüestions de negoci i va trobar-se amb en Padrón.

... que Serramallera sab com ningú com va anar el traspass de Padrón i Vantoldrà al Sevilla, i que va recomanar al canari que agafés els trastets i que tornés cap a la ciutat del Guadalquivir, perquè des de Barcelona no solucionaria res.

... que amb tot i la recomanació d'en Serramallera, sembla que el que és per ara, en Padrón no es mourà de Barcelona.

... que a Sevilla sabran coses d'en Padrón, però no sera per ell, sinó per un delegat del "Barça" que ja té la malleta a punt per a marxar.

... que sobre del traspass probable de Padrón al "Barça", hi ha un tercer a l'espectativa per aprofitar-se de la necessitat del "Barça".

... que estem enterats de tot i que potser dintre de pocs dies podrem ésser més explícits.

... que en Juanito Boix està que treu foc pels calxals, perquè algunes federacions s'han separat de la Confederació Esportiva de Catalunya, la presidència de la qual ell esperava poguer desempenyar.

... que en enterar-se que les federacions dissidents s'havien reunit per a constituir la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, el primer que va fer va ésser entrevistar-se amb els seus lloc-tinents Macaya i Elias i junts a pensar un cop d'Estat.

... que el públic de Sabadell el diumenge que no tenia motiu per a ficar-se amb els jugadors ni amb l'àrbitre, va dirigir els impropis a la llotja de la Premsa.

... que naturalment, nosaltres restarem completament indiferents a la protesta, perquè no som com algú. Entesos?

... que l'Enric Granados no sap con fer-ho per tal de fer lluir a la Maria Aumacella, i que a cada reunió de la Directiva demana que facin venir nedadores franceses.

... que l'altre dia, en preguntar-li un de la Directiva, perquè tenia tan d'interès amb això, va contestar-li, que era per donar una sorpresa a tots, ja que la seva muller estava en una forma magnífica.

... que la Universitat està fent un mal paper en el campionat de Catalunya rugbi i ningú s'ho explica.

... que les causes s'atribueixen a que en Nubiola s'ha afaitat la barba.

... que el públic de La Creu Alta es tava ahir tot estranyat en veure que Castillo i Sorribes es desafiaven a veure qui dels dos feia joc més net.

... que Castillo juga net, perquè sap que des de fa una temporada una damisella té els ulls fets amb ell.

... que a Samitier li agrada molt el joc de Luis Regueiro i que pel seu gust ocuparia aquest lloc a l'equip nacional.

... que si no ho diu públicament, és per no posar-se malament amb en Golburu, que avui estan a partir un pinyó.

Hockey

Els partits d'entrenament d'ahir

Al camp del Sol de Baix, el primer equip del F. C. Barcelona, triomfà per set gols a un, del Terrassa F. C., palesant-se la superioritat dels blaugrana.

Al Camp del Polo dues seleccions de jugadors d'aquella societat, jugaren un interessant encontre, quin resultat numèric fou el de menys, ja que el que calia era entrenar-se de valent amb vises als partits de Campionat de diumenge vinent.

Al camp del Junior, tingué lloc també un partit d'entrenament entre elements d'aquell Club que es preparen també al vinent campionat, amb tot entusiasme.

La pluja impedi la celebració d'encontres entre equips inferiors senyalats per a primera hora de diumenge al matí.

JOIES VERITABLE OCASIO

Joies a bon preu

JOIERIA MAGRIÑA

Tallers, 41 --: Preu Fix

PLANY DE GLÒRIA

(Senyora Vila)

Oh! Bé no cridis, que per aquest menjar són iguals la crisi i la mort.

Mira Roser, les dones són callades amb això de l'amor i el sentiment, i ens dona vergonya i tot que les mirades traïxin la cremor que ens va fonent.

I ens repintem el llavi d'alegria, i un xic esquerps per matar el singlot també la feina i la casa cada dia fem veure desmenjades, que això és tot.

I això no és res, és el vestit de fora, això és perquè la gent pugui pensar que l'amor sols és fruita de mitja hora, i amb la rutina la passió se'n va.

Però Roser, quan ets de bona mena, quan ets de les que gasten crit i plor, la única cosa al món que val la pena és saber que t'estimen de debò.

Quan un home és ben teu, deixa't que sigui.

Dus al vestit un gran clavell encès, la l'espallita no et doi la creu que sigui i vas tirant i no tens por de res!

Però Roser, s'hi ha una ombra petita en els seus ulls que et costa d'esbrinar, si un matí et comença una sospita i al cap d'una hora ho vas veient més clar, i després la sospita ja és certa, que són coses que es senten amb l'olor, i quan pares la salta i ell et besa sols t'hi deix una marca de fredor, i ara és una mentida dispensada i ara una relliscada i un descuit, i llavors trobar el cor d'una vegada, i te n'arones d'una anima sorruda, que ja no pots fingir, que li ets un pes, i acabes per estar ben convenguuda que l'home que tenies te l'han pres.

Aleshores Roser, vius a la quadrada com una bèstia que no pot tirar i et desficias per saber quin lladre t'ha desbancat i t'ha guanyat per ma.

La feina t'acaplara i et castiga, res del món et distreu ni t'entrete, en cada dona hi veus una enemiga, en cada dona, m'has comprés ben bé?...

Vol sesbravar-te amb ell, però recules, no saps si dir-li tot o gira full, i calles, somris i dissimules perquè, és clar, també tens el teu orgull.

I mentre que el teu cor sagna i vigila, veis creure encara en una il·lusió que t'fas, de què pots respirar tranquil·la, que et venjaràs o no l'estimaràs, però és inútil i tampoc hi guanyes, aquesta angúnia et lliga més amb ell, la gelosia et crema les entranyes i no pots arrencar-te'l de la pell.

I per calmar les febres iel desficias, perquè aquest home retornés a tu, faries els més aspres sacrificis, faries el que no ha fet ningú!

I daries la sang d'una veada, per no sentir-te soletat que es fon, per no sentir-te dona abandonada, que és la cosa més negra d'aquest món!...

Comença el segon mes de les representacions de L'Hostal de la Glòria

omplint-se a diari el TEATRE ROMEA **PER QUE...?**

Perquè és l'èxit més gran de Josep M.ª de Segarra
Perquè és l'única obra, entre les que inauguren les temporades, que continua en el cartell
Perquè la seva presentació és del mestre Fontanals
Perquè Maria Vila en fa una creació immillorable
Perquè el conjunt és tan perfecte, que s'ha suprimit l'apuntador

No deixeu d'anar a **ROMEA**

Cada dia, **TARDA i NIT**

L'Hostal de la Glòria

BASTIDA S'ENGRANDEIX

El secret del nostre èxit és degut a tres raons:
1. La fórmula d'un nou estil aplicat a l'art del vestit.
2. Tenir sempre disponible el vostre vestit.
3. La fabricació i venda directa al comprador.
L'actual etapa de la Liquidació consisteix en vendre al més baix preu tots els articles mentre duren les obres d'engrandiment.
En ocasió d'haver adquirit els Magatzems del costat i trobant-nos amb una formidable existència que precisa treure per molt rebentats que siguin els preus, per millor poder efectuar les grans obres.

SALDEM ALS PREUS SEGUENTS:

Ptes.	Ptes.
Colls i punys, des de 0'10	Gorres, des de 0'50
Camises, des de 4'—	Maletes, des de 2'95
Palmanes, des de 3'—	Paraigües, des de 3'95
Calzonets, des de 1'95	Americanes, des de 10'—
Mocadors, des de 0'25	Armillers, des de 1'—
Corbates, des de 0'60	Pantalons, des de 5'—
Samarretes seda, des de 1'45	Trinxeres, des de 10'—
Mitjons Sport, des de 1'50	Trajes fets paten, des de 15'—
Mitjons fantasia, des de 0'95	Trajes fets llana, des de 25'—
Lliga-cames, des de 0'40	Tail de vestit 3 m. des de 5'—

SECCIO DE SASTRERIA SISTEMA NORD-AMERICA

Trajes, Abrics, Smoking i Sport.
Del nostre darrer viatge a París hem portat els més moderns Models de Trajes i Abrics i els podem vendre a tan bons preus que per pocs pessetes us podeu vestir amb la més gran elegància.

SECCIO CONFECCIONADA

Pantalons llana des de 5 Ptes. Trajes llana des de 25 Ptes.
Abrics llana des de 30 Ptes. Bates llana des de 25 Ptes.

SECCIO A MIDA

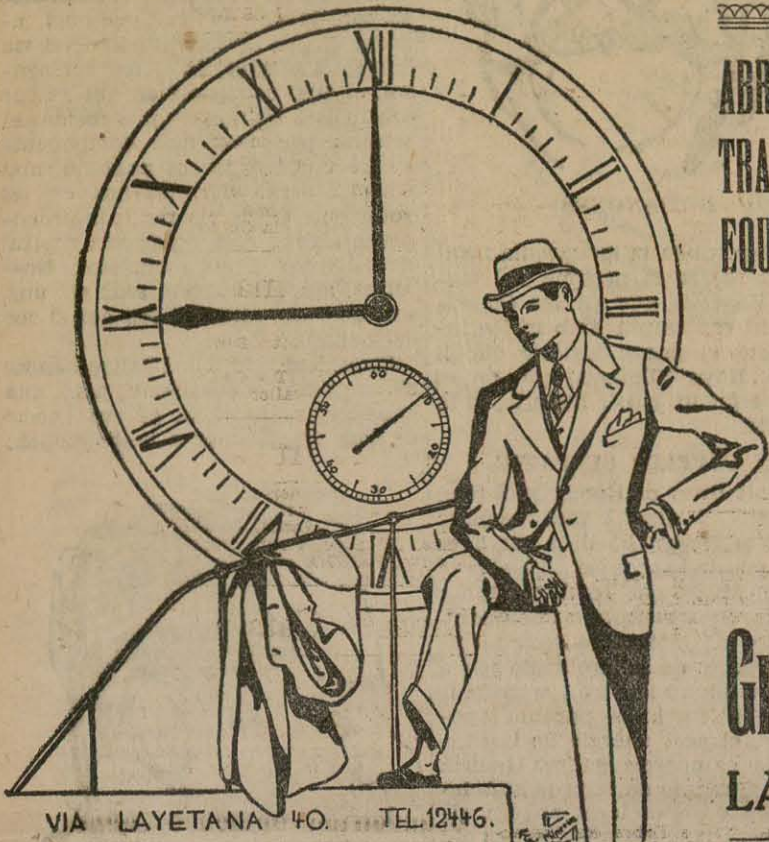
Pantalons llana des de 15 Ptes. Abrics llana des de 40 Ptes.
Trajes llana des de 50 Ptes. Abrics Bates i Batins i Trajes de generos molt superiors d'estams Austràlia, doblats, de 10 a 150 Ptes. els més cars, o siguin forrats de seda i amb la millor confecció.

Els de fora de Barcelona que desitgin servir-se de nosaltres, que escriguin demanant el que volen i a volta de correu rebiran quant és necessari per a fer la demanda.
Obsequiem amb segells d'"Ahorro Popular" de la Caixa de Pensions per la Veïlla, amb els quals s'obren gratuïtament llibretes, podent-se utilitzar per les demés operacions de dita institució, i altres sorprenents regals.

Casa BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

Telèfon 15247

ABRICS desde 30 a 115 Ptes.
TRAJOS a mida . . . de 70 a 125 Ptes.
RQUIPS, quotes, complets, desde 220 Ptes.

La casa que ofereix més assortit i que ven més barat

TALLADORS DE 1.ª CATEGORIA

Gran Sastreria Laietana
LA DEL RELOTGE S. A.

El Concurs de Crisantemes

La Rambla de Barcelona oferia ahir un brillantíssim aspecte

Diuen que al matí tingué lloc a la Rambla de les Flors l'anunciat concurs de Crisantemes.
Havia plogut, el matí era net i la Rambla oferia un bell aspecte, la gent recorria les parades de flors admirant la bellesa i la varietat d'aquestes flors que per un malentès són per nosaltres funeràries.
Ens aturem davant d'una parada on veiem una extensa varietat, escorren entre el nombros grup que admirava les belles varietats, arribem fins al jardiner i li preguntem:
—Quantes varietats duu al concurs?
—Trenta, però en conreu més de 150.
—Així el crisantem, té moltes varietats?
—Sí es poden comptar a mil; com que és de la família de les compostes d'híbridació és espontània i sempre que es fa de sembrada surten uns vint varietats noves per cada milier.
—Quin fi porten aquests concursos?
—Mantenir el bell prestigi de la Rambla que sembla anava en decadència i per mantenir-nos a nosaltres aquí que si no fossin les promeses, ja no hi fórem.
—Quines promeses?
—Les de fer-nos uns quiscos de viure per a poder suportar les inclemències del temps.
S'apropa el grup del Jurat que va visitant les taules.
Ens sumem a la comitiva, la qual està integrada per l'alcalde Dr. Agudé, el regidor senyor Ventalló, president del Patronat de la Rambla de les Flors, els senyors Comte de Gdell, Sánchez, Pla, Puigmonné, Ruiz, l'ex regidor senyor Sabaté, el director del Mercat, senyor Tarrega, el senyor Josep Ramon Pages, Prats i molts d'altres que no recordem.
Finalitzada la visita a les parades, el Jurat i les autoritats es dirigiren a unes dependències de la Direcció del Mercat de la Boqueria, on fou servit un vermut.
Reuní el Jurat sota la presidència del senyor Ventalló, amb l'assistència dels senyors Sabaté, Ramon, Prats i excusada l'assistència dels senyors Casas Abarcá, acordà repartir el premi en la següent forma:
Primer premi, d'abundor i varietat, a la taula núm. 24, d'Antoni Bertran.
Primer premi, de selecció i bellesa, a la taula núm. 11, de Maria Rife.
Primer premi, parada núm. 31, de Joan Barceló.

La Commemoració del XIV Aniversari de la Revolució Soviètica

L'Agrupació Comunista de Madrid fa pública adhesió al Bloc Obrer i Camperol

El diumenge, al Palau de Projeccions de Montjuïc, tingué lloc un acte commemoratiu del quart aniversari de la revolució russa, organitzat per la Federació Comunista Catalano-Balear i el Bloc Obrer i Camperol.
Pels voltants del sudit Palau la guàrdia civil de peu i de cavall havia pres partícipar mesures en vista d'una possible alteració de l'ordre públic. Fora dels jardins, a la plaça d'Espanya, els guardies d'assalt, comandats per un cap amb corneta i uns ciclistes havien pres semblants mesures. Es deia si a la sortida s'hi formaria una manifestació per la qual no hi havia cap permissió.
Amb tot i passar més de mitja hora de l'anunciada per a començar l'acte, l'espai local presentava una entrada molt fluixa. Fosse la turbulència que acompanyant-se d'un bon ruixat es desfe sobre la ciutat a les vuit del matí, retingué al lli a la possible concurrència. Entre els més ben informats recollírem la creença que a última hora hi hauria una sobtada afluència.

En acabar, fou pública adhesió de l'entitat que representava, al Bloc Obrer i Camperol, amb el qual va prometre marxar plegats.

A continuació fou ús de la paraula en Jaume Miravilles, de l'Escola Marxista, el qual establí en un bell parlament, un paral·lel entre la revolució russa i l'espanyola suara acompanyada.

Finalment Maurin, el president del Bloc Obrer i Camperol, en castellà, parlà de la revolució de l'oposició, la qual és la revolució de la revolució russa i l'espanyola suara acompanyada.

Rodriguez tancà l'acte i recomanà, en vista del luxe de forces, no es faci cap manifestació; però el públic ni l'escolta enardí en donar visques a tort i a dret. La gentada surt i de la manifestació no se'n parla.

Abans d'èsser evaquada la sala, es produïren aldarulls en les lloges de la dreta. Algué digué que eren els del P. C.; nosaltres veíem una noia, vestida de verd, que es pegava contra tots amb violència masculina. També per aquella banda tenim entès que hi havia En Nin amb els trotzkys.

No hi hagueren altres incidents.

Republicans de Catalunya! Feu llargues llistes de subscripcions a «la humanitat» i envieu-les a la Redacció i Administració, carrer Pelai, 56

Miting al Centre d'Esquerra Republicana del districte II

DISCURSOS D'ARMENGOL DE LLANO I ERNEST VENTOS

El dissabte passat, a la nit, tingué lloc un miting d'Esquerra Republicana al centre que aquest partit té obert al districte II de la nostra ciutat.

La sala d'actes de l'entitat estava plena d'un auditori que escoltà atentament els oradors.

Després d'unes paraules del president de l'acte, feu ús de la paraula el regidor senyor Armengol de Llano.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

algu fins dels que elements moguts per rivalitat volien aigualir la festa. Dins d'una lotja, a l'esquerra, un espectador obre un paraigües. Quin mal averany!

A l'escenari han baixat el teló metàl·lic i no hi ha altre accés que per la mateixa sala per on hi pugen els oradors i d'altres individus amb representació. La presidència és com un trifari; al llarg i encastat al teló de ferro, tots els que som dalt, sentim com una mena de neguit, com si ens trobéssim entre l'espasa i la paret.

Presideix l'acte En Rodriguez, de la Federació, i l'acompanya a l'estrada els oradors. Aquell recomana respecte a les idees donades pels oradors i fa una apel·lació a la concòrdia entre els obrers. Dit això, comença l'acte parlant primer l'obrer Dalmat, de la Federació i següent en l'ús de la paraula En Sales, de les Joventuts Comunistes; En Joaquim Aroca, del Bloc i Daniel Montserrat, de la Federació, glossant l'acte que es commemorava.

Tot seguit, el dinamisme verbal de Jordi Arquer masega totes les campanetes; vol fer la revolució, i vol fer-la ojeant la bandera roja, perquè «ja no ens serveix la catalana», diu.

A continuació la senyoreta Maria Escasas, del grup d'actants de Bloc, parla de les reivindicacions de la dona a assolir en el règim que propugna.

El company «Gorkin», vingut expressament de Madrid i pertanyent a l'«Asociación Comunista», fa un discurs en castellà.

La sala és plena i des d'un angle algú fa hostilitat a l'orador. En referir-se aquest a l'actuació de l'ex-ministre de Governació Miquel Maura, es produïren els primers incidents; però els interruptors són aviat ofegats per una caldejada ovació.

«Gorkin» amb una admirable facilitat de paraula es pot dir que s'emporta la multitud. Però, de nou, un xissegut alarmant, acaba per fer suspensió uns segons l'ardent peroració de l'orador; aquest, però, bruyat en semblants afers, repren el discurs i domina fàcilment la nerviositat de l'auditori.

En acabar, fou pública adhesió de l'entitat que representava, al Bloc Obrer i Camperol, amb el qual va prometre marxar plegats.

A continuació fou ús de la paraula en Jaume Miravilles, de l'Escola Marxista, el qual establí en un bell parlament, un paral·lel entre la revolució russa i l'espanyola suara acompanyada.

Finalment Maurin, el president del Bloc Obrer i Camperol, en castellà, parlà de la revolució de l'oposició, la qual és la revolució de la revolució russa i l'espanyola suara acompanyada.

Rodriguez tancà l'acte i recomanà, en vista del luxe de forces, no es faci cap manifestació; però el públic ni l'escolta enardí en donar visques a tort i a dret. La gentada surt i de la manifestació no se'n parla.

Abans d'èsser evaquada la sala, es produïren aldarulls en les lloges de la dreta. Algué digué que eren els del P. C.; nosaltres veíem una noia, vestida de verd, que es pegava contra tots amb violència masculina. També per aquella banda tenim entès que hi havia En Nin amb els trotzkys.

No hi hagueren altres incidents.

Republicans de Catalunya! Feu llargues llistes de subscripcions a «la humanitat» i envieu-les a la Redacció i Administració, carrer Pelai, 56

Miting al Centre d'Esquerra Republicana del districte II

DISCURSOS D'ARMENGOL DE LLANO I ERNEST VENTOS

El dissabte passat, a la nit, tingué lloc un miting d'Esquerra Republicana al centre que aquest partit té obert al districte II de la nostra ciutat.

La sala d'actes de l'entitat estava plena d'un auditori que escoltà atentament els oradors.

Després d'unes paraules del president de l'acte, feu ús de la paraula el regidor senyor Armengol de Llano.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

Després parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, qui, després de saludar l'auditori, parlà de la qüestió religiosa, plantejant-ne els termes i senyalant el camí a seguir per resoldre-la en un pla en que siguin compatibles el socialisme i el liberalisme.

Els dos oradors foren llargament aplaudits. L'acte acabà bastant tard.

